

Πιστοί στις παραδόσεις. Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Ευαγγελικά αναγνώσματα

**«Γνωρίζω υμίν το ευαγγέλιον ο ευηγγελισάμην υμίν, ο
και παρελάβετε, εν ω και εστήκατε δι' ου και σώζεσθε...»
(Α' Κορ. 15:1-2)**

Είναι βαθιά ριζωμένη στη ζωή του λαού μας ή χριστιανική πίστη. Όχι μόνο σαν σχέση με το Θεό. Αλλά και σαν πράξη και βίωμα ηθικής κοινωνικής ζωής. Το Ευαγγέλιο και σαν πίστη και σαν σύστημα ζωής έχει διαποτίσει τη σκέψη και τις αντιλήψεις και εκδηλώσεις του Ελληνικού λαού.

Έχει ζυμωθεί η ζωή του Έθνους, η ζωή των γενεών με τη χριστιανική αλήθεια. Τα έθιμα, οι παροιμίες, οι ομαδικές εκδηλώσεις, οι αντιδράσεις στις

χαρούμενες όσο και τις θλιβερές στιγμές της εθνικής μας ιστορίας, αποπνέουν το χριστιανικό άρωμα.

Από γενιά σε γενιά κληρονομείται και μεταδίδεται αυτό το πνεύμα. Η πίστη η ορθόδοξη και η ηθική αντίληψη, η αντίσταση σε κάθε ρεύμα ανηθικότητας και η σταθερή απόκρουση κάθε νοθείας της γνησίας χριστιανικής διδασκαλίας χαρακτηρίζουν επί αιώνες τώρα την πορεία του λαού μας.

Όχι από στείρο συντηρητισμό. Ούτε από δυσπιστία σε κάθε καινούργιο ή ξένο. Αλλά από βαθιά συναίσθηση της αξίας του θησαυρού που κατέχει. Από αίσθημα ευθύνης για τη στάση που πρέπει να λάβει μπροστά στις αιώνιες αλήθειες. Από αίσθημα ευθύνης για το χρέος του έναντι ενός ένδοξου παρελθόντος, για την οφειλή του μπροστά στις επερχόμενες γενιές. Έτσι δημιουργήθηκε η Ορθόδοξη ελληνική Παράδοση.

Αυτή την παράδοση παραλάβουμε από τους πατέρες μας. Μια παράδοση αγώνων και θυσιών. Εθνικής αξιοπρέπειας και δόξας. Δεν είναι μόνο οι αρχαιότεροι προγονοί μας η οι αγωνιστές της ελευθερίας των τελευταίων αιώνων. Και στον αιώνα που διατρέχουμε πολλές φορές δόθηκε αφορμή να δείξουμε μπροστά στα κατάπληκτα μάτια των λαών πως είμαστε πάντα οι ίδιοι. Πιστοί στην ιστορία, πιστοί στην παράδοσή μας. Χωρίς να γυρίζουμε πίσω. Χωρίς να κινδυνεύουμε να χαρακτηριστούμε αγιάτρευτοι προγονολάτρες.

Ξέρουμε να εμφανίζουμε αυτή την αιωνόβια παράδοσή μας, την εθνική μας κληρονομιά με συγχρονισμένο πάντα ντύμα. Στην εποχή μας ζούμε. Μα δε λησμονάμε τι είμαστε. Ποια η καταγωγή μας. Τι μας έθρεψε στο παρελθόν και μας έκανε να μεγαλουργήσουμε.

Αυτόν το θησαυρό, που διαδοχικά παραδόθηκε και έφτασε ως τις μέρες μας σαν το πολύτιμό μας απόκτημα, ξέρουμε να το εκτιμάμε. Και αυτή μας η εθνική παράδοση, επειδή στηρίζεται σε αξίες αναμφισβήτητες, είναι πάντα καινούργια και γόνιμη. Άφθορη και δημιουργική.

Έχω όμως μια αμφιβολία. Η σύγχρονη ελληνική γενιά έχει συναίσθηση του θησαυρού που της παραδόθηκε; Έχει αντιληφτεί η σημερινή νεολαία του Έθνους μας προπαντός ποια παράδοση της εμπιστεύτηκαν οι προηγούμενες

γενιές; Εκτιμά την παράδοση αυτή; Το έχει συνειδητοποιήσει πως αποτελεί έναν κρίκο στην αλυσίδα της ιστορίας; Ζει και ενεργεί με τη συναίσθηση αυτή;

Παρ' όλες τις γρίνιες και τις κατηγορίες που εκτοξεύονται έχουμε πολλά τα ελπιδοφόρα μηνύματα. Ενδείξεις κάθε μέρα μας πείθουν πως παρά τα φαινόμενα δεν έπαψε να διαπνέεται από τα ίδια ιδανικά η παρούσα ελληνική γενιά. Ίσως δεν παρέχονται τακτικά ευκαιρίες για να το δείξει. Μα σαν δοθεί αφορμή, ξεπηδάει πηγαία η χριστιανική πίστη και η αρετή του Έλληνα. Εντυπωσιάζει και εκπλήσσει.

Το διαπιστώνουμε κάθε μέρα με την ανώτερη ηθικά συμπεριφορά και τις πράξεις αυτοθυσίας των αδελφών μας, που με μετριοφροσύνη και σεμνότητα τις αφήνουν να περάσουν απαρατήρητες. Δεν έχει σημασία αν τέτοια γεγονότα βρίσκουν θέση στα ψιλά γράμματα κάποιας απόμερης γωνιάς των εφημερίδων, ενώ προβάλλονται οι φωτογραφίες και οι λεπτομέρειες των ανόμων πράξεων των εγκληματιών.

Ντρεπόμαστε γι' αυτούς τους τελευταίους. Καύχημά μας οι αφανείς άλλοι. Αυτοί εκφράζουν την παράδοση της φυλής. Και η γενίκευση αυτής της εκφράσεως πρέπει να καταστεί του καθενός μας μέλημα. Να νιώσουμε όλοι ζωντανή την παράδοση μας. Αυτό που παραλάβαμε. Να το διατηρήσουμε και το αναζωογονήσουμε. Να το φυλάξουμε απρόσβλητο από τις ξένες επιδράσεις. Για να το παραδώσουμε στη γενιά που έρχεται.

Να το παραδώσουμε ανανεωμένο και λαμπρό. Γιατί αυτή η εθνική και θρησκευτική μας παράδοση δεν είναι κάτι που ανήκει στο παρελθόν. Μπορεί οι προγενέστεροι να το χάλκεψαν και να το διαμόρφωσαν. Ανήκει όμως, εξίσου στο παρόν. Και στο μέλλον πρέπει επίσης να ανήκει.

Αυτή η παράδοση είναι ό,τι εκλεκτό έχει να επιδείξει ο λαός μας. Ό,τι του έδωσε δύναμη ν' αντέξει στις δυσκολίες του. Ό,τι του έδωσε έμπνευση και περιεχόμενο να δημιουργήσει σελίδες δόξας της παγκόσμιας ιστορίας.

Είναι αυτή η παράδοση η θρησκευτική πίστη που διακρίνει σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του το Έθνος μας. Είναι το πνεύμα στην υπηρεσία και καλλιέργεια του οποίου υπέταξε τα πάντα. Είναι η εμμονή στη ζωή της αρετής. Η διαρκής ακτινοβολία της αγάπης. Η συνεχής προσφορά – προσφορά μέχρι θυσίας και ολοκαυτώματος – στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Η

ακατάβλητη αγωνιστικότητα για τη διαπίστωση και τη διαφύλαξη της αλήθειας. Μια παράδοση δηλαδή που μας τιμά και γίνεται αιτία για καύχηση.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Γ', σελ. 134.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>